

vise sig i Tidernes Løb, at den Maade, hvorpaa man da havde været nødt til pludselig at tage Beslutning om Sagen, ikke var den retteste, og at man vilde inden ret mange Aar komme til at underkaste det Spørgsmaal en Drøftelse, om dette havde været den rette Vej at gaa frem paa, og at man altsaa vilde komme til at underkaste Toldspørgsmaalet en Prøvelse paany. Det er ligeledes fuldkommen rigtigt — og det er en Sætning, som gælder baade for den Tid og til enhver anden Tid — at man ikke bør have flere Skatter, end der er nødvendigt for Rigets finantzielle Behov. Denne Sætning er til enhver Tid anerkjendt, og det er ogsaa dette, man fra vor Side siger i denne Tid: vi skulle kaste Blikket ud over den finantzielle Stilling og derefter træffe vor Afgjørelse af, om vi kunne undvære Noget, og hvor Meget vi kunne undvære; men vi skulle ikke sige, at Krigsskatten binder os til at undvære $3\frac{1}{2}$ Mill., eller hvor Meget man nu vil sige, af vore Indtægter; thi det har ingeninde noget Menneſke antaget; det hævder jeg. Man er i en Række af Aar bleven ved at opføre disse Indtægter, efterat Krigen var ophørt, og efter at der var kommen Balance i Forholdene, uden at noget Menneſke reiste nogen Paastand om, at nu skulde Krigsskatten falde bort. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede gjentagne Gange og senere hen fra 1872 eller 73 — tror jeg — (Winther: 1871) ja i en Række Aar Forslag i den Retning, der dog ikke gik ud paa, at Krigsskatten i det Hele skulde bortfalde, men paa, at enkelte Positioner skulde falde bort, medens han vilde bevare andre Positioner i den. Heller ikke dette Forslag har vundet Bifald i dette Thing, og det er, saa vidt jeg erindrer, aldrig nogeninde blevet vedtaget ved nogen Behandling her i Thinget; og det er oftere blevet forkastet. Ogſaa i de forskjellige Toldlovsforslag, som det ærede Flertal er fremkommet med, har der vel været forlangt forskjellige Nedsættelser, men det har ikke været forlangt, saa vidt jeg erindrer, som en Fordring, der skulde opfyldes, at det netop skulde være Krigsskatlovens Beløb, der i den Henseende skulde være det Normgivende, hvorimod f. Ex. det Forslag, som det ærede Medlem, der er Ordfører nu (Tauber), indbragte i 1874—75, jo gik ud paa en Nedgang af $1\frac{1}{4}$ Mill., og der har ikke været Tale om nærmere, at nogen af de Positioner, som Krigstoldloven havde medført Forhøielse paa, skulde miste den Forhøielse, de havde faaet. Tværtimod gik netop alle de Forslag, der fremkom fra Flertallet her i Salen, ud paa, at afskillige af disse Positioner skulde have endogſaa hyderligere

forhøiede Paalæg. Der er altsaa ikke, forekommer det mig, Nogetsomhelst, der kan nøde os bort fra at indtage det Standpunkt, som er det forstændige overfor den finantzielle Stilling, nemlig at prøve, hvor Meget kunne vi under Hensyn til de Krav, der hvile paa os, og som kunne ventes at komme til at hvile paa os for Fremtiden, afse af Skatterne? Saaledes lyder Spørgsmaalet, men det lyder ikke paa, at vi skulle være forpligtede til enten juridisk eller ved Tro og Love eller paa nogensomhelst anden Maade at bortkaste det Beløb, som Krigsskattolden medfører.

Berg: Det ærede Medlem, som talte sidst, henvendte et Par Ord til mig angaaende Spørgsmaalet om Landstingets Resolution. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det ikke er heldigt, at det ene Thing kommer ind paa en indgaaende Drøftelse af det andet Things Resolutioner. Jeg vil ønske, at Thingene saa meget som muligt kunde føre Sagerne saaledes, at det blev undgaaet, og jeg vilde have ønsket, at Mindretallets ærede Ordfører ikke ved en Lovprisning af Landstingets Smødefkommenhed havde gjort det nødvendigt fra vor Side nærmere at karakterisere Resolutionen. Men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimeſtad) forstaar jeg ikke ret; i samme Øieblik, som han siger, det er ikke heldigt, at det ene Thing drøfter det andet Things Resolutioner, tager han denne Resolution, ja endog Ordet uforsvarligt, i Forsvar og siger, at det ikke er heldigt, at man udtaler sig derom her i Thinget. Men derimod mener det ærede Medlem altsaa, at det er fuldstændig forsvarligt og rigtigt — og det mente baade Mindretallets ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds — at Landstinget tager en hel Maanedes Arbejde i en stor Sag op af Folkethinget og kalder det Hele uforsvarligt. Det finder det ærede Medlem fuldstændig berettiget. Samtidig med at han siger, at det er ikke heldigt, at Forhandlingerne mellem Thingene har denne Karakter, staar han op og giver sig til at være Forsvarer af det Studsmaal fra Landstingets Side om dette Things Virksomhed og Arbeidsmaade. Trør jeg spørge det ærede Medlem, siden han giver en saadan Resolution i sine egne første Udtalelser om det Uheldige i denne Stilling, om han ikke vil give mig den Oplysning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds ikke kunde, om nogeninde Folkethinget eller Landstinget, siden vi sit Grundloven, har vedtaget en Resolution i saa nærgaaende Udtryk mod hinanden som denne, her har været omtalt, og som det ærede